

[Arbejdsministeren]

blev betvivlet på minimallønsområdet, det blev indbragt for faglig voldgift, og det blev afgjort, at dér skulle der også gives 2,56 pct.

Jeg vil ikke blande mig i forholdene på det offentlige arbejdsmarked, for det er ikke mit bord.

Fru Lilli Gyldenkilde talte med god grund, synes jeg, om de kvinder, der kun har 7-8 års skolegang, og som ofte er kommet ind på arbejdsmarkedet i en sen alder. Jeg vil godt minde om, at en af modellerne jo er, at de får et arbejdstilbud, når de har været langtidsledige. Jeg vil også godt minde om, at det heldigvis er sådan, at ca. halvdelen af dem, der har fået et første arbejdstilbud, kommer i beskæftigelse i forlængelse af det. Det er min fornemmelse – men jeg kan ikke dokumentere det endnu – at den procentsats er stigende som et led i den forøgede beskæftigelse, men det ved vi om nogle få måneder, når vi har statistikken for første halvår.

At de, der så er tilbage, har nogle problemer, er grunden til, at vi har igangsat en stor undersøgelse af, hvordan loven om uddannelsesydelse og iværksætterydelse virker. Det blev jo aftalt mellem Det Radikale Venstre og regeringen, at loven, baseret på en sådan undersøgelse, skal tages op til revision i denne folketingssamling, så i det øjeblik vi har undersøgelsens resultater, vil vi se meget fordomsfrit på, hvordan loven har virket, og hvordan den i givet fald skal forbedres.

Jeg vil godt pege på, specielt for den gruppe af kvinder, fru Lilli Gyldenkilde talte om, at der har været en alt for lille tilgang til de kurser, som er oprettet specielt for disse kvinder, de 26 ugers LAMU-kurser. Jeg tror ikke på, at vi får alle disse kvinder til at gå ind i 2, 3 eller 4 års uddannelse, hvis de for 20, 25, 30 år siden forlod folkeskolen og ikke har siddet på en skolebænk siden. Det er måske de kortvarige kurser, der skal anvendes, og vi begynder at få gode erfaringer, hvis disse kurser bliver tilrettelagt sammen med den lokale fagbevægelse, sammen med det lokale erhvervsliv. Hvis skolebænken bliver kombineret med praktik, så begynder vi at have et antal eksempler på, at de pågældende kvinder efterfølgende bliver ansat i de virksomheder, hvor de var ude i praktik. Det er godt for dem, men det er sandelig også godt for motiveringen af de andre kvinder, der er i den samme situation og derfor kan se, at det kan betale sig at tage dette halve

års uddannelse, fordi det kan føre til beskæftigelse.

Så må jeg sige til fru Helle Degn, at nu synes jeg ikke ironien rækker længere, for jeg beklagede på ingen måde, at det ikke kunne ses på finansloven. Jeg prøvede på at forklare, at det er med på finansloven, men uden at det er anført som særlige kvindebepvillinger. Det er med som en del af bevillingen til AF-systemet. Det er med som en del af bevillingen til arbejdsmarkedsuddannelserne. Det er med som en del af bevillingen til uddannelsesydelser. Der er ingen beklagelser. Jeg er tilfreds med min andel af finansloven. Jeg har ingen problemer med den, og jeg mener, vi kan gøre en stor indsats for at løse det problem, vi taler om her i dag.

Jeg skal uden at lægge op til en ny debat sige, når nu fru Helle Degn slår ud med armene og hævder, at regeringen og ministeren ikke kom med nogen konkrete ting, at den af os, der har nævnt konkrete løsninger, faktisk er mig. Fru Helle Degn har sagt en masse, men er ikke kommet med et eneste forslag, der kunne anvendes konkret til at forbedre kvindernes beskæftigelse. Fru Helle Degn havde de mange ord uden konkrete løsninger.

Så spørger fru Elisabeth Bruun Olesen: er det at få kvinder ind i mandefag strategien? Jamen der er ikke nogen enkelt strategi. Det er én af løsningsmetoderne. Der skal mange, mange, mange forskellige ting til, og det får vi masser af lejlighed til at diskutere, når handlingsplanen kommer.

Nu er det ikke mig, der er ansvarlig for Jernets kampagne. Det er Jernet selv, og Jernet har selvfølgelig lov til at henvende sig til den gruppe, det gerne vil. Men jeg deler bekymringen for gruppen af kvinder på 40-50 år, som ikke har den store arbejdsmarkeds erfaring. Derfor kan jeg sige som min afsluttende bemærkning, at i forbindelse med handlingsplanen overvejer vi en informationskampagne om indsatsen, og jeg kan garantere, at hvis vi laver en sådan informationskampagne, kommer den gruppe af kvinder med i kampagnen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Den skal også blive meget kort, for jeg synes, vi skal fortsætte denne debat i arbejds-